

การศึกษาการเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา

THE STUDY OF TRANSLATION STRATEGIES FROM THAI TO CHINESE FOR TOURIST SITE NAMES IN PHUKET, KRABI, AND PHANG NGA PROVINCES

ชุติมาภรณ์ บัตรประโคน¹ และ ภูเทพ ประภากร^{2*}

Chutimaporn Batprakhon¹ and Puthep Prapagorn^{2*}

^{1,2}สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ต.ทะเลชุบศร อ.เมืองลพบุรี จ.ลพบุรี
15000 ประเทศไทย

^{1,2}Chinese Major, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University, Thale Chup Son,
Mueang Lop Buri, Lop Buri, 15000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: Puthep.p@lawasri.tru.ac.th

Received: Nov 6, 2024

Revised: Aug 31, 2025

Accepted: Oct 6, 2025

Available: Dec 29, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา จำนวนทั้งสิ้น 79 ชื่อ ซึ่งรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลเว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยวและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยแบ่งกลวิธีการแปลออกเป็น 4 กลวิธี ได้แก่ 1.การแปลแบบทับศัพท์ 2.การแปลตามความหมาย 3.การแปลแบบผสมผสาน 4.การแปลแบบตามความนิยม ผลงานวิจัยพบว่า กลวิธีการเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมใช้มากที่สุดคือ การแปลแบบผสมผสาน เพราะสามารถช่วยเพิ่มโน้ตสนักการรับรู้สภาพแหล่งท่องเที่ยวผ่าน การเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยบางชื่อที่ไม่สามารถเลือกใช้กลวิธีการแปลเพียงวิธีเดียวมาใช้ในการแปล ทั้งยังสามารถถ่ายทอดความหมายให้สมบูรณ์ได้ รองลงมาคือกลวิธีการแปลแบบทับศัพท์ การแปลตาม

ความหมาย และการแปลตามความนิยม ตามลำดับ งานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะว่า กลวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนสามารถเลือกใช้จาก 4 กลวิธีข้างต้นหรือใช้ตามความนิยมเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจได้ง่ายที่สุดเป็นสำคัญ

คำสำคัญ: กลวิธีการแปลไทย-จีน จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา สถานที่ท่องเที่ยว

Abstract

This research aims to study the translation strategies for tourist site names in Phuket, Krabi, and Phang Nga provinces from Thai to Chinese. The sample group consists of 79 tourist attraction names translated from Thai into Chinese in the three provinces, collected from tourism websites. The data were analyzed by categorizing the translation strategies into four types: (1) transliteration, (2) semantic translation, (3) mixed translation, and (4) translation based on popularity. The findings reveal that the most commonly used strategy is mixed translation, as it can enhance the conceptual understanding of the tourist attractions by combining methods when a single strategy alone is insufficient, while also conveying a complete meaning. This is followed by transliteration, semantic translation, and translation based on popularity, respectively. The study suggests that the translation of tourist attraction names from Thai into Chinese can be applied using any of the four strategies mentioned, or according to common usage, with the primary aim of ensuring easy comprehension for tourists.

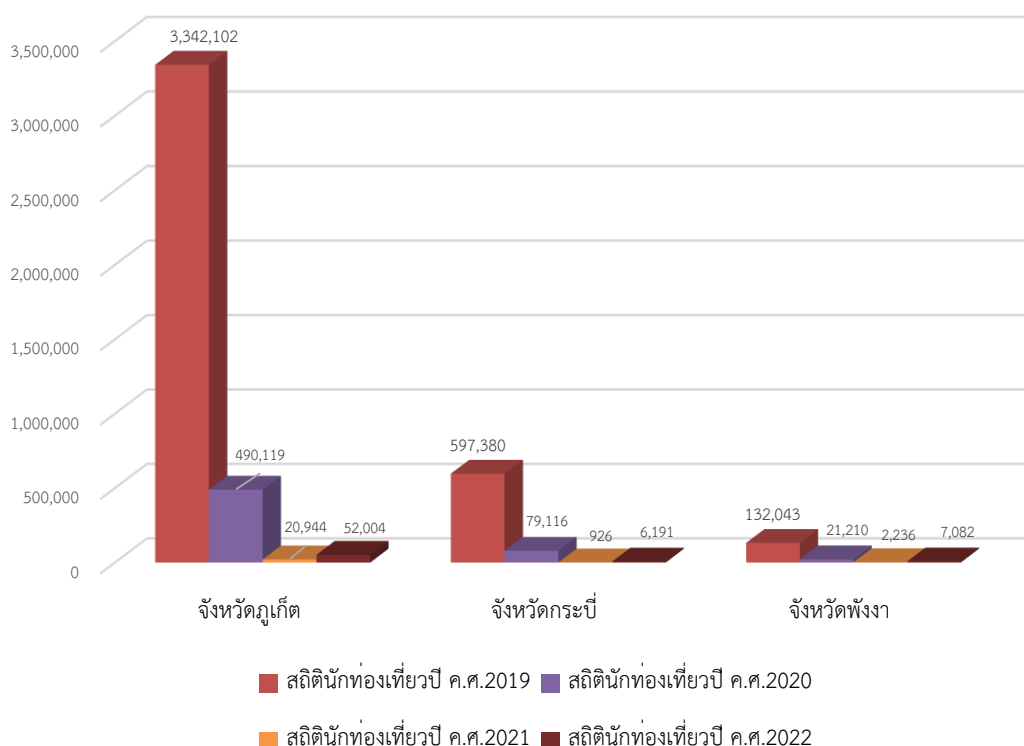
Keywords: translation strategies from Thai to Chinese, Phuket province, Krabi province, Phang Nga province, Tourist Attraction

บทนำ

จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีความงามของชายฝั่งทะเล ปัจจุบันจึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติ และชาวไทยอย่างมาก จังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ชายหาดต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ตติดอันดับชายหาดงามระดับโลก ในปัจจุบันความงามของชายหาดและหมู่เกาะในจังหวัดกระบี่และจังหวัดพังงาก็ได้รับความนิยมในด้านการท่องเที่ยวเช่นกัน

ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา อ้างตามเว็บไซต์ <https://www.mots.go.th/> กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี ค.ศ. 2019 ถึง ปี ค.ศ.2022 (จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด) จัดทำในรูปแบบแผนภูมิแท่งดังนี้

แผนภูมิที่ 1 สถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา

จากแผนภูมิแท่งแสดงถึงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และ จังหวัดพังงาช่วงปี ค.ศ. 2019 ถึงปี ค.ศ. 2022 สรุปได้ดังนี้

สถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ตช่วงปี ค.ศ. 2019 ถึง ปี ค.ศ. 2022 ผู้วิจัยได้ รวบรวมและสรุปสถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนในแต่ละปีดังนี้ ในปี ค.ศ. 2019 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 3,342,102 คน ปี ค.ศ. 2020 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 490,119 คน ในปี ค.ศ. 2021 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 20,944 คน และปี ค.ศ. 2022 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 52,004 คน

สถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ช่วงปี ค.ศ. 2019 ถึงปี ค.ศ. 2022 ผู้วิจัยได้ รวบรวมและสรุปสถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนในแต่ละปีดังนี้ ในปี ค.ศ. 2019 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 597,380 คน ปี ค.ศ. 2020 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 79,116 คน ในปี ค.ศ. 2021 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 926 คน และปี ค.ศ. 2022 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 6,191 คน

สถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาในจังหวัดพังงาช่วงปี ค.ศ. 2019 ถึง ปี ค.ศ. 2022 ผู้วิจัยได้ รวบรวมและสรุปสถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนในแต่ละปีดังนี้ ในปี ค.ศ. 2019 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 132,043 คน ปี ค.ศ. 2020 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 21,210 คน ในปี ค.ศ. 2021 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 2,236 คน และปี ค.ศ. 2022 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 7,082 คน

จากสถิติข้างต้น ทำให้ทราบว่าทั้งสามจังหวัดมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับ ดังนั้น การให้บริการ และการอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งควรเริ่มจากการเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยวให้เหมาะสม ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถออกเสียงและเข้าใจลักษณะทางกายภาพของสถานที่แห่งนั้นได้ใกล้เคียงกับสภาพจริงมากที่สุด สิ่งนี้ย่อมส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ สะดวกสบายในการเดินทาง กระตุ้นให้เกิดความรัก ชื่นชอบสถานที่แห่งนั้น และเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวคนอื่นเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

การเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่สามจังหวัดจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนในปัจจุบัน ผู้วิจัยพบสภาพปัญหาการเปลี่ยนที่สำคัญ 2 ประการคือ 1. ขาดเอกภาพในการแปล กล่าวคือ ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งมีการเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยวเป็นภาษาจีนมากกว่า 1 ชื่อ ซึ่งพบได้บ่อยจากการแปลของหน่วยงานต่าง ๆ ตัวอย่าง “แหลมพรหมเทพ” ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมีการเปลี่ยนเป็นภาษาจีนว่า “兰蓬贴” กับ “蓬贴海角” เมื่อพิจารณาวิธีการแปลแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แบบแรกเน้นการแปลทับศัพท์เลียนเสียง แต่แบบหลังเป็นการแปลแบบผสมผสานที่มี

การบ่งบอกลักษณะทางกายภาพของสถานที่แห่งนั้นด้วย เมื่อนำไปเผยแพร่ในสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ย่อมส่งผลต่อจินตนาการของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยเดินทางมา ทำให้การรับรู้สารที่ส่งไปแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงด้วย และ 2. การแปลไม่ครบหรือขาดข้อมูลสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้นไป ตัวอย่าง เกาะตะเกาใหญ่ “塔宝岛” ขาดการแปลคำบางคำไป ซึ่งในความเป็นจริงมีเกาะตะเกาใหญ่ด้วย และตั้งอยู่ไม่ห่างไกลกันมากนัก หากนักท่องเที่ยวใช้คำแปลไปใช้สื่อสาร ย่อมขาดความสมบูรณ์ จนเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้

สำหรับการศึกษาการแปลชื่อเฉพาะในประเทศไทยจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนที่ผ่านมาพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาวิธีการแปลชื่อสถานที่ เช่น ภูเทพ ประภากร (2565) ศึกษาวิธีการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรี ประกอบด้วยจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี และสระบุรี พร้อมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทางการแปลชื่อสถานที่สำคัญตามหลักการแปล ต่อมาพบงานวิจัยของเพ็ญพรธชา ชัยธีระสุเวท และมณีนญา ศรีหิรัญ (2562) ศึกษาวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดลำปางจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน รวมถึงการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่พบในการแปล ปัจจุบันงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในภาคใต้ยังไม่พบงานวิจัยในหัวข้อดังกล่าว อีกทั้งยังพบว่าการแปลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ มีการแปลต่างกัน ตัวอย่างเช่น “เกาะลันตา” มีการแปลชื่อสถานที่จากภาษาไทยเป็นภาษาจีนคือ “兰达岛” ใช้วิธีการแปลแบบผสมผสานทั้งเสียงและความหมาย หมายถึง “เกาะลันตา” “兰达群岛” ใช้วิธีการแปลแบบผสมผสานทั้งเสียงและความหมายเช่นเดียวกัน เพียงแต่เพิ่มคำว่า “群岛” ที่มีความหมายว่า “หมู่เกาะ” ส่งผลให้เกิดความสับสนต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนโดยตรงเพราะนักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนิยมเดินทางด้วยตนเองหรือท่องเที่ยวเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของการแปลสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนต่อนักท่องเที่ยวชาวจีน

นอกจากนี้ การแปลให้มีคุณภาพผู้แปลจะต้องรู้และเข้าใจภาษาต้นทาง และภาษาปลายทาง ทราบความหมายของสิ่งที่จะแปล คัดเลือกวิธีการแปลที่เหมาะสม และใช้ภาษาให้ถูกต้อง เป็นที่นิยม กระชับเข้าใจง่าย โดยหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับ Tuntulakorn (1996) ที่กล่าวว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความรู้จากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งผู้แปลต้องมีความรู้ทั้งสองภาษาเป็นอย่างดี หรืออย่างน้อยก็ดีพอที่จะเข้าใจภาษาหนึ่งและถ่ายทอดความเข้าใจเนื้อหาที่จะแปลได้อย่างครบถ้วนและรู้จักกลุ่มผู้อ่านด้วย และนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ผู้แปลยังต้องอาศัยประสบการณ์และความรู้ด้านอื่น ๆ มาประกอบการแปลด้วย มิเช่นนั้นอาจทำให้เกิดการแปลผิดหรือแปลไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีแนวคิด

ของจรัสศรี จิรภาส (2562) ที่วิจัยการแปลคำเฉพาะไทย-จีน: สภาพปัญหาข้อจำกัดและหลักเกณฑ์การถ่ายเสียงคำไทยด้วยอักษรจีน พร้อมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักปฏิบัติ และกลวิธีพื้นฐานการแปลคำเฉพาะไทย-จีนทั่วไป ผู้แปลจำเป็นต้องสวมบทบาทหรือสวมสภาวะตัวตน 3 ภาคคือ ผู้แปลในฐานะผู้อ่าน ผู้แปลในฐานะผู้แปล และผู้แปลในฐานะผู้ตรวจทาน เพื่อให้งานแปลสมบูรณ์

จากความสำคัญของการแปล และสภาพปัญหาการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่สามจังหวัด ผู้วิจัยจึงกำหนดคำถามการวิจัยคือ การแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ศึกษานั้น ใช้กลวิธีใดในการแปล และกลวิธีการแปลที่เหมาะสมกับชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของพื้นที่ที่ศึกษาควรเป็นกลวิธีใด โดยจากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า กลวิธีการแปลสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นแบบผสมผสาน เนื่องจากการแปลชื่อเฉพาะจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนที่พบนิยมใช้กลวิธีการแปลนี้ เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้าใจลักษณะสถานที่ และออกเสียงได้ใกล้เคียงกับภาษาไทยมากที่สุด

ผู้วิจัยรวบรวมชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา อีกทั้งยังศึกษาแนวคิด ทฤษฎีด้านการแปลที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลไทย-จีน ให้แก่ผู้ที่สนใจนำไปใช้ประกอบในการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงเผยแพร่ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อไป ซึ่งประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัยนี้ ได้แก่ 1. หน่วยด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงามีแนวทางในการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเติบโตของนักท่องเที่ยวชาวจีน 2. ผลการวิจัยสามารถเป็นงานวิชาการที่นำไปใช้อ้างอิงเรื่องกลวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวให้แก่สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นได้ และ 3. นักวิชาการชาวไทยสามารถศึกษาวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการแปลชื่อเฉพาะ

ก่อกัดดี ธรรมเจริญกิจ (2553) กล่าวถึง รูปแบบชื่อภาษาจีนที่แปลมาจากภาษาไทยว่ามีที่มาจาก 4 กลวิธี ได้แก่ 1) มาจากการทับศัพท์โดยใช้คำที่แสดงความหมาย แต่ความหมายนั้นไม่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย 2) มาจากการแปลเอาความ 3) มาจากการทับศัพท์ แต่ไม่สื่อความหมายใด ๆ และ 4) การตั้งชื่อใหม่ตามลักษณะพิเศษของสถานที่นั้น

กนกพร นุ่มทอง และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม (2562) ได้แบ่งกลวิธีการแปลชื่อภาษาไทยเป็นภาษาจีนเป็น 4 วิธีคือ 1) การทับศัพท์ โดยการเลือกใช้อักษรจีนที่มีเสียงใกล้เคียงภาษาไทย อาจใช้อักษรจีนที่เมื่ออ่านแล้วฟังดูไพเราะ ตัวอักษรมีความหมายที่ดี แม้เมื่อรวมกันแล้วไม่ได้สื่อความหมายใดเกี่ยวกับชื่อ หรืออาจรวมกันแล้วมีความหมายก็ได้ ตัวอย่างคำว่า Coca Cola แปลทับศัพท์เป็น “可口可乐” 2) การแปลความหมาย คือ การแปลความหมายของคำจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนโดยตรง ตัวอย่าง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แปลตามความหมายเป็น “农业大学” 3) การแปลผสมระหว่างทับศัพท์ร่วมกับการแปลความหมาย ตัวอย่าง นิวซีแลนด์ แปลเป็น “新西兰” และ 4) การตั้งชื่อใหม่ให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของชื่อนั้น ตัวอย่าง ถนนราชดำเนิน แปลเป็น “五马路” หรือเป็นการแปลตามความนิยมที่ใช้ต่อเนื่องกันมา

ข้อมูลข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน กล่าวโดยสรุป นักวิชาการมีแนวคิดเกี่ยวกับการแปลชื่อได้ 4 กลวิธี ได้แก่ การทับศัพท์ (音译) การแปลความหมาย (意译) การทับศัพท์ร่วมกับการแปลความหมาย (音意混译) และการแปลตามความนิยม (约定俗成译)

สำหรับในงานวิจัยนี้เลือกแนวคิดของกนกพร นุ่มทอง และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม (2562) มาใช้ในการดำเนินงานวิจัย เนื่องจากชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่มีชื่อสถานที่ที่ใช้การแปลทับศัพท์ร่วมกับการแปลตามความหมาย ตัวอย่างเช่น เกาะไม้ท่อน “麦顿岛” การทับศัพท์ร่วมกับการแปลความหมาย “麦顿” ใช้เสียงคล้ายกับคำว่า ไม้ท่อน และเติมคำว่า “岛” ที่มีความหมายว่า เกาะ เพื่อบ่งบอกลักษณะของสถานที่ รวมกันจึงแปลว่า เกาะไม้ท่อน สอดคล้องกับจรัสศรี จิรภาส (2562) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักปฏิบัติ และกลวิธีพื้นฐานการแปลคำเฉพาะไทย-จีนทั่วไป ผู้แปลจำเป็นต้องสวมบทบาทหรือสวมสภาวะตัวตน 3 ภาคด้วยกันคือ ผู้แปลในฐานะผู้อ่าน ผู้แปลในฐานะผู้แปล และผู้แปลในฐานะผู้ตรวจทาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนชื่อสถานที่จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนในช่วงเวลา 5 ปีย้อนหลัง พบงานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเปลี่ยนชื่อสถานที่ในพื้นที่จำกัด หรือในพื้นที่ที่ผู้วิจัยนั้นปฏิบัติงานอยู่ ได้แก่ งานวิจัยของกรวรรณ พรหมแย้ม (2565) เรื่อง การเปลี่ยนชื่อถนนภาษาไทยเป็นภาษาจีนในเขตเทศบาลนครเชียงราย วัตถุประสงค์การวิจัยประกอบด้วย 1. เพื่อศึกษากลิวิธีการเปลี่ยนชื่อถนนภาษาไทยเป็นภาษาจีนในเขตเทศบาลนครเชียงราย 2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและเสนอแนวทางการเปลี่ยนป้ายชื่อถนนภาษาไทยเป็นภาษาจีนในเขตเทศบาลนครเชียงราย การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการเก็บข้อมูลป้ายถนนภาษาจีนด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยการลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อถ่ายภาพเก็บข้อมูล และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎีการแปล ผลการวิจัยพบว่า จากข้อมูลชื่อถนนภาษาจีนจำนวน 244 ป้าย ชื่อถนนภาษาจีนในเขตเทศบาลนครเชียงรายใช้กลวิธีการเปลี่ยนชื่อถนน 3 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีการทับศัพท์ 2) กลวิธีการแปลความหมาย 3) กลวิธีการทับศัพท์ผสมการแปลความหมาย ด้านปัญหาในการเปลี่ยนชื่อถนนพบปัญหาสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ปัญหาการเลือกใช้กลวิธีการแปล 2) ปัญหาการแปล 3) ปัญหาการใช้อักษรจีน 4) ปัญหาการจัดทำป้าย สำหรับแนวทางการเปลี่ยนชื่อถนนให้ถูกต้องและเหมาะสมได้แก่ 1) ใช้กลวิธีการทับศัพท์เป็นหลัก 2) เลือกใช้อักษรจีนที่พบบ่อยและใช้อักษรจีนที่มีเสียงอ่านเพียงเสียงเดียว 3) การทับศัพท์คำร่วมเชื้อสายไทยเป็นภาษาจีนคำเดียวกันควรเลือกใช้อักษรจีนเดียวกัน 4) ได้รับการตรวจทานโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลงานวิจัยนี้จะช่วยให้ทราบถึงปัญหาที่พบในปัจจุบันซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงและนำไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานโครงการจัดทำป้ายสาธารณะของเทศบาลนครเชียงรายตลอดจนประยุกต์ใช้กับการเปลี่ยนชื่อเฉพาะประเภทอื่น ๆ ต่อไป

ต่อมาในงานวิจัยของภูเทพ ประภากร (2565) เรื่อง การศึกษากลิวิธีการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรีประกอบด้วยจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี และสระบุรี พร้อมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทางการเปลี่ยนชื่อสถานที่สำคัญตามหลักการแปล ผลการศึกษาของงานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า วิธีการเปลี่ยนชื่อสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรีเป็นภาษาจีนผู้แปลส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีการแปลแบบผสม ซึ่งข้อดีคือทำให้ผู้อ่านชาวจีนสามารถออกเสียงและจินตนาการ สถานที่สำคัญเหล่านั้นว่าเป็นสถานที่สำคัญทางศาสนา ศาลเจ้า แหล่งชุมชนโบราณหรืออุทยาน ช่วยให้ชาวจีนสามารถแยกแยะ หรือเลือกชมสถานที่สำคัญตามความสนใจของตนได้สะดวกขึ้น

ต่อมาพบงานวิจัยของ Wang et al (2021) ที่ศึกษาการแปลป้ายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวและป้ายถนนในจังหวัดเชียงราย จำนวน 191 ป้าย ในจำนวนนี้พบว่าได้ศึกษาป้ายถนนจำนวน 79 ป้าย ในการศึกษาด้านกลวิธีการแปล งานวิจัยดังกล่าวแบ่งกลวิธีการแปลชื่อถนนที่พบเป็นการถอดเสียง การแปลตามตัวอักษร การแปลความหมาย การแปลแบบถอดเสียงผสมการแปลความหมาย การแปลตามความนิยม และการแปลด้วยกลวิธีอื่น ๆ ส่วนปัญหาด้านการแปล พบการใช้ภาษาไม่เหมาะสมมากที่สุดรองลงมาคือ ภาษาไทยและภาษาจีนไม่สอดคล้องกัน และปัญหาการแปลไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันตามลำดับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับป้ายชื่อในแหล่งท่องเที่ยว

สุดท้ายพบงานวิจัยของ เพ็ญพรพรชา ชัยธีระสุเวท และมณีนญา ศรีศิริ (2562) ที่ศึกษาการแปลและข้อผิดพลาดที่พบในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน 43 ของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า วิธีที่การแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวมี 7 กลวิธี ได้แก่ การแปลทับศัพท์ การแปลเอาความ การแปลกึ่งทับศัพท์ กึ่งเอาความ การเพิ่มคำ การละคำ การละและเพิ่มคำ และการตั้งชื่อใหม่ ส่วนข้อผิดพลาดที่พบในการแปลแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำในภาษาแปล โครงสร้างภาษาในบทแปล การเลือกใช้กลวิธีการแปลที่ไม่เหมาะสมกับต้นฉบับ และการใช้ตัวอักษรจีนผิด

งานวิจัยข้างต้น เป็นงานวิจัยที่เน้นวิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อเฉพาะ มักพบในงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาภาษาที่ปรากฏบนป้ายสาธารณะที่เป็นชื่อสถานที่ท่องเที่ยวหรือป้ายชื่อถนนและซอยสำหรับงานวิจัยนี้ เป็นการเก็บข้อมูลและศึกษาเฉพาะชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน จากการทบทวนวรรณกรรมยังไม่พบงานวิจัยที่มุ่งศึกษาการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

วิธีการวิจัย

ขอบเขตการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้แก่ ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา จำนวนทั้งสิ้น 79 ชื่อ โดยนำข้อมูลมาจากแหล่งสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวสำคัญ ดังนี้

1.1 เว็บไซต์จังหวัดภูเก็ต www.phuket.go.th (สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567) จำนวน 30 ชื่อ

1.2 เว็บไซต์จังหวัดกระบี่ <https://krabi.thailocalink.com/frontpage> (สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567) จำนวน 20 ชื่อ

1.3 เว็บไซต์จังหวัดพังงา <http://www.phangnga.go.th/> (สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567) จำนวน 16 ชื่อ

1.4 เว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (จังหวัดกระบี่)
<https://www.traveloka.com/th-th/activities/thailand/region/krabi-10000188> (สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567) จำนวน 7 ชื่อ

1.5 เว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (จังหวัดภูเก็ต)
<https://www.traveloka.com/th-th/activities/thailand/region/phuket-10000077/all-activities> (สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567) จำนวน 2 ชื่อ

1.6 เว็บไซต์ Amazing พังงา - ททท. - Tourism Authority of Thailand
<http://amazingthailand.org.cn/> (สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567) จำนวน 4 ชื่อ

แหล่งสารสนเทศต่าง ๆ ผู้วิจัยคัดสรรจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่น่าเชื่อถือ โดยพิจารณาจากความสมบูรณ์ของข้อมูล และพิจารณาจากกลวิธีการแปลประกอบอีกด้วย

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการศึกษาข้อมูลที่ได้ วิเคราะห์การแปลไทย-จีนดังนี้

1. กำหนดขอบเขตการศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวบรวมชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงาที่มีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศเว็บไซต์ของหน่วยงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือสามารถสืบค้นได้

2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลนำมาจัดทำตารางเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปล

3. ศึกษากลวิธีการแปลโดยนำแนวคิด ทฤษฎีการแปลชื่อเฉพาะเป็นแนวทางการศึกษาวิเคราะห์ ผู้วิจัยยึดหลักกลวิธีการแปลแบบทับศัพท์ การแปลตามความหมาย การแปลแบบผสมผสานการแปลแบบตั้งตามความนิยม

4. สรุปผลการศึกษาวิธีการแปล

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาหลังจากผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลรายชื่อและการแปลชื่อไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา พบว่า วิธีการแปลที่นิยมใช้ส่วนมากเป็นการแปลแบบผสมผสาน รายละเอียดวิธีการแปล ผู้วิจัยแยกรายชื่อตามจังหวัด ดังตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 1 รายชื่อและการแปลไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว		กลวิธีการแปล			
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อ	ทับศัพท์	ความหมาย	ผสมผสาน	ตามความนิยม
1	เกาะราชาใหญ่	大皇帝岛		/		
2	เกาะราชาน้อย	小皇帝岛		/		
3	เกาะไม้ท่อน	麦顿岛			/	
4	เกาะเฮ	珊瑚岛				/
5	เกาะโหลน	瓜岛				/
6	เกาะตะเกาใหญ่	塔宝岛			/	
7	แหลมกระทิง	兰克拉辛	/			
8	เกาะรังใหญ่	浪艾岛			/	
9	เกาะมะพร้าว	椰子岛		/		
10	เกาะนาคาโน่	纳卡诺伊			/	
11	เกาะไข่นอก	凯诺岛			/	
12	เกาะบอน	邦岛			/	
13	แหลมพรหมเทพ	1. 兰蓬贴	/			
		2. 蓬贴海			/	
14	แหลมสิงห์	林信	/			
15	แหลมพันวา	攀瓦角			/	
16	แหลมกา	兰卡	/			
17	หาดป่าตอง	芭东海滩			/	
18	หาดไม้ขาว	迈考海滩			/	
19	หาดในทอน	奈通海滩			/	
20	หาดสุรินทร์	苏林海滩			/	
21	หาดกะตะ	卡塔海滩			/	
22	หาดกะรน	卡伦海滩			/	
23	หาดราไวย์	拉威海滩			/	

ตารางที่ 1 รายชื่อและการแปลไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว		กลวิธีการแปล			
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อ	ทับศัพท์	ความหมาย	ผสมผสาน	ตามความนิยม
24	หาดในยาง	奈扬海滩			/	
25	หาดบางเทา	邦涛海滩			/	
26	หาดกะหลิม	卡利姆海			/	
27	หาดในหาน	奈汉海滩			/	
28	หาดทรายแก้ว	西开奥海			/	
29	อ่าวฉลอง	查龙湾			/	
30	อ่าวเสน	奥萨内	/			
31	เกาะสิมิลัน	斯米兰群			/	
ผลรวม			5	3	22	2

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยรวบรวมชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตได้จำนวน 31 สถานที่ ชื่อสถานที่ที่แปลเป็นภาษาจีนได้ทั้งหมด 32 ชื่อ ผลการวิเคราะห์พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วิธีการแปลแบบผสมผสานมากที่สุด สังเกตได้จากการแปลส่วนหนึ่งตามการออกเสียงในภาษาไทย และการแปลลักษณะทางกายภาพของสถานที่แห่งนั้นตามความหมาย สถานที่บางแห่งมีการแปลชื่อเป็นภาษาจีนมากกว่าหนึ่งชื่อใช้ตัวอักษรจีนที่แตกต่างกัน ในบางสถานที่ใช้วิธีการแปลตามความหมาย บางสถานที่ใช้การแปลแบบตั้งตามความนิยม ในกรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการนำจุดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวมาตั้งชื่อเพื่อบ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะของสถานที่นั้น

ตารางที่ 2 รายชื่อและการแปลชื่อไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว		กลวิธีการแปล			
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ทับศัพท์	ความหมาย	ผสมผสาน	ตามความนิยม
1	อุทยานแห่งชาติ เกาะรอก	洛克岛国家公园			/	
2	สระมรกต	翡翠池		/		
3	เกาะลันตา	1. 兰达岛			/	
		2. 兰达群岛			/	

ตารางที่ 2 รายชื่อและการแปลชื่อไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว		กลวิธีการแปล			
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ทับศัพท์	ความหมาย	ผสมผสาน	ตามความนิยม
4	เกาะไหง	奈岛			/	
5	อ่าวนาง	奥南	/			
6	หมู่เกาะพีพี	皮皮岛			/	
7	อ่าวลึก	奥律	/			
8	เขานาบันน้ำ	考卡纳南	/			
9	น้ำพุร้อนเค็ม	1. 空同盐水温泉			/	
	คลองท่อม	2. 空统温泉			/	
10	น้ำตกร้อน	热瀑布		/		
11	หาดไร่เลย์	莱利海滩			/	
12	ทะเลแหวก	1. 隔海		/		
		2. 塔勒瓦克	/			
13	อ่าวมาหยา	玛雅湾			/	
14	เกาะพีพีดอน	大皮皮岛				/
15	เกาะพีพีเล็ก	小皮皮岛				/
16	เกาะห้อง	洪岛			/	
17	ถ้ำพระนาง	帕南洞			/	
18	เกาะยาหมั่น	雅曼岛			/	
19	เกาะบะดิงมั้ง	巴廷明岛			/	
20	เกาะยาววาซา	亚瓦萨岛			/	
21	เกาะลาดิง	拉丁岛			/	
22	เกาะหม้อ	莫尔岛			/	
23	หาดนพรัตน์ธารา	诺帕拉塔拉海滩			/	

ตารางที่ 2 รายชื่อและการแปลงชื่อไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว		กลวิธีการแปลง			
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ทับศัพท์	ความหมาย	ผสมผสาน	ตามความนิยม
24	วัดถ้ำเสือ	虎穴寺		/		
	ผลรวม		4	4	17	2

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยรวบรวมชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ได้จำนวน 24 สถานที่ ชื่อสถานที่ที่แปลงเป็นภาษาจีนได้ทั้งหมด 27 ชื่อ ผลการวิเคราะห์พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วิธีการแปลงแบบผสมผสานมากที่สุด บางสถานที่ใช้วิธีการแปลงแบบทับศัพท์ บางสถานที่ใช้การแปลงตามความหมายเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในความหมายได้ตรงกัน ในบางสถานที่ใช้การแปลงตามความนิยม ในกรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการตั้งตามลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้ยังพบว่า มีการแปลงชื่อสถานที่ต่างกัน โดยใช้การแปลงแบบทับศัพท์ 1 ชื่อ และใช้การแปลงแบบความหมาย 1 ชื่อ พบว่าเป็นการแปลงเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจทั้งเสียงอ่าน และความหมายของชื่อสถานที่แห่งนั้น

ตารางที่ 3 รายชื่อและการแปลงชื่อไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว		กลวิธีการแปลง			
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ทับศัพท์	ความหมาย	ผสมผสาน	ตามความนิยม
1	ถ้ำพุงช้าง	1. 冯昌洞			/	
		2. 朋昌洞			/	
2	วนอุทยานสระนางมโนราห์	1. 萨南马诺拉森林公园			/	
		2. 玛诺拉大湖瀑布公园			/	
3	อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา	攀牙湾国家公园			/	
4	เกาะยาวน้อย	阁遥岛			/	
5	กระชังบ้านมังกร	龙屋笼子		/		
6	แหลมปะการัง	兰珊瑚			/	
7	อุทยานเขาลำปี	考兰皮公园			/	

ตารางที่ 3 รายชื่อและการแปลงชื่อไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว		กลวิธีการแปล			
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ทับศัพท์	ความหมาย	ผสมผสาน	ตามความนิยม
8	เขาน้ำยักซ์	考纳雅	/			
9	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสมิлян	斯米兰群岛国家公园			/	
10	ถ้ำตาปาน	塔潘洞园			/	
11	เกาะพระทอง	帕通岛			/	
12	ลิตเติ้ล อเมซอน	小亚马逊			/	
13	เกาะละติง	拉丁岛			/	
14	วิวป่าเกาะ	岛屿森林景观				/
15	หาดโล๊ะหา	乐哈海滩			/	
16	หาดป่าทราย	帕赛海滩			/	
17	บ่อน้ำจืดในทะเล	海中的淡水池塘		/		
18	เกาะปันหยี	班宜岛			/	
ผลรวม			1	2	16	1

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยรวบรวมชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังงาได้จำนวน 18 สถานที่ ชื่อสถานที่ที่แปลเป็นภาษาจีนได้ทั้งหมด 20 ชื่อ ผลการวิเคราะห์พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วิธีการแปลแบบผสมผสานมากที่สุด บางสถานที่ใช้การแปลตามความหมาย ในบางสถานที่ใช้การแปลตามความนิยม นอกจากนี้ยังพบว่า หากเป็นการแปลแบบผสมผสานยังมีความแตกต่างในการเลือกใช้คำศัพท์หรือตัวอักษรจีน แต่ความหมายหรือเสียงอ่านของตัวอักษรจีนนั้นยังคงมีความใกล้เคียงกัน ผู้อ่านย่อมเข้าใจความหมายได้ตรงกัน

ตารางที่ 4 รายชื่อจังหวัดและจำนวนกลวิธีการแปลทั้งหมดที่พบ

ลำดับที่	รายชื่อจังหวัด	จำนวนกลวิธีการแปลที่พบ			
		ทับศัพท์	ความหมาย	ผสมผสาน	ตามความนิยม
1	จังหวัดภูเก็ต (32 วิธี)	5	3	22	2
2	จังหวัดกระบี่ (27 วิธี)	4	4	17	2
3	จังหวัดพังงา (20 วิธี)	1	2	16	1
รวม (79 วิธี)		10	9	55	5

จากตารางที่ 4 พบว่าวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลเป็นภาษาจีนทั้งหมดจำนวน 79 ชื่อ พบว่า วิธีการแปลที่นิยมใช้ส่วนมากเป็นการแปลแบบผสมผสานมากถึง 55 ชื่อ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถออกเสียงชื่อสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้นได้ใกล้เคียงกับชื่อภาษาไทยและสามารถทราบถึงลักษณะทางกายภาพของสถานที่เหล่านั้นพร้อมกัน ซึ่งเป็นวิธีการแปลที่พบได้บ่อยสำหรับการแปลชื่อสถานที่และชื่อเฉพาะ วิธีการแปลแบบทับศัพท์จำนวน 10 ชื่อ นิยมใช้เป็นอันดับสอง วิธีการแปลแบบความหมายจำนวน 9 ชื่อ และวิธีการแปลแบบตั้งตามความนิยมจำนวน 5 ชื่อ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของวิธีการแปลที่พบ

กลวิธีการแปล	จำนวน	ร้อยละ
ทับศัพท์	10	12.66
ความหมาย	9	11.39
ผสมผสาน	55	69.62
ตั้งตามความนิยม	5	6.33

จากตารางที่ 5 วิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลเป็นภาษาจีนทั้งหมดจำนวน 79 ชื่อ พบว่า ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่ใช้กลวิธีการแปลแบบผสมผสาน มีจำนวนมากที่สุด รวม 55 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 69.62 รองลงมาคือ กลวิธีการแปล

แบบทับศัพท์ มีจำนวน 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.66 กลวิธีการแปลตามความหมาย มีจำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.39 และกลวิธีการแปลแบบตั้งตามความนิยม มีจำนวน 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.33 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 79 ชื่อ โดยแบ่งกลวิธีการแปลออกเป็น 4 กลวิธี คือ การแปลทับศัพท์ การแปลความหมาย การแปลผสมผสาน การแปลตามความนิยม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีการแปลชื่อเฉพาะของก่อกศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ (2553) และ กนกพร นุ่มทอง และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม (2562) ได้แบ่งกลวิธีการแปลชื่อภาษาไทยเป็นภาษาจีนเป็น 4 วิธีข้างต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในภาษาไทยมีความหลากหลายในองค์ประกอบทางภาษา คำบ่งชี้ประเภทของสถานที่ ได้แก่ “เกาะ/岛” “อุทยานแห่งชาติ/国家公园” คำเหล่านี้ล้วนเป็นคำที่มีบัญญัติไว้ในภาษาจีน ด้วยเหตุนี้การแปลจึงต้องแปลตามความหมายเพื่อให้ผู้อ่านทราบประเภทของสถานที่ได้ทันที

สำหรับการแปลชื่อเฉพาะด้วยวิธีการทับศัพท์มากกว่าการแปลตามความหมาย เช่น “แหลมสิงห์/林信” เป็นอีกวิธีหนึ่งที่พบได้บ่อยในการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน สอดคล้องกับ กรวรรณ พรหมแย้ม (2565) ที่กล่าวว่าการทับศัพท์สามารถช่วยลดปัญหาด้านการแปลความหมายผิด การแปลภาษาถิ่นผิด และการแปลความหมายที่คลาดเคลื่อนจากภาษาต้นทาง การทับศัพท์ตามเสียงอ่านภาษาไทยที่ถูกกำหนดขึ้นมาใหม่ โดยเลือกใช้อักษรจีนที่มีเสียงตรงหรือใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับและมีความหมายในเชิงบวก สอดคล้องกับ จรัสศรี จิรภาส (2562) ที่กล่าวว่าการแปลทับศัพท์ ให้เลือกใช้อักษรจีนที่มีอัตราการใช้บ่อยที่สุด ลำดับขีดไม่ซับซ้อน อ่านง่าย มีความหมายเชิงบวก

กลวิธีการแปลแบบผสมผสาน เช่น “หมู่เกาะพีพี/皮皮岛” “เกาะปันหยี/班宜岛” เป็นต้น จุดเด่นคือการแปลที่ผสมผสานระหว่างการแปลสองรูปแบบ สามารถช่วยแก้ปัญหาการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยบางชื่อที่ไม่สามารถเลือกใช้กลวิธีการแปลเพียงวิธีเดียวมาใช้ในการแปลเพื่อถ่ายทอดความหมายให้สมบูรณ์ได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Todongtong & Netsombutphol (2019) ที่พบว่า กลวิธีการแปลแบบผสม เป็นกลวิธีการแปลที่ผู้แปลนำมาใช้แปลชื่อเฉพาะประเภทชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในหนังสือ Guide To Thailand ซึ่งเป็นกลวิธีการแปลที่เหมาะสมกับชื่อเฉพาะที่ไม่สามารถใช้กลวิธีการแปลเพียงกลวิธีการแปลเดียวมาแปลความหมายไปยังภาษาปลายทางได้อย่างเหมาะสม

กลวิธีการแปลแบบตั้งตามความนิยม หรือตั้งชื่อขึ้นมาใหม่ มีจุดเด่นทั้งความหมายและเสียงอ่าน ไม่เหมือนกับชื่อเดิมในภาษาต้นฉบับ แต่ผู้อ่านสามารถสร้างจินตนาการถึงลักษณะสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวไทยที่ตั้งชื่อใหม่ในภาษาที่แปลได้ สอดคล้องกับ Jatupornpimon (2014) ได้กล่าวว่า การตั้งชื่อใหม่ เป็นกลวิธีการแปลที่มีความหมายไม่เหมือนเดิม โดยการนำสัญลักษณ์หรือลักษณะพิเศษของสถานที่มาตั้งเป็นชื่อใหม่ ที่สามารถแสดงถึงลักษณะเด่นของสถานที่แห่งนั้นได้

จากตารางที่ 1 รายชื่อและการแปลไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต เกาะเฮ “珊瑚岛” (Coral Island) เป็นการแบบตั้งตามความนิยม คำว่า “珊瑚” มีความหมายในภาษาไทยว่า ปะการัง ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของเกาะเฮ และใช้คำว่า “岛” แสดงถึงลักษณะของสถานที่ว่าเป็นเกาะ ชาวบ้านในพื้นที่ให้ฉายาว่า “เกาะแห่งปะการัง” จึงทำให้มีการแปลจากชื่อภาษาไทยเป็นภาษาจีนได้ว่า “珊瑚岛” เกาะตะเกาใหญ่ “塔宝岛” (Koh Tapao Yai , Tapao Island) เป็นการแปลแบบผสมผสาน โดยคำว่า “ตะเกา” หักศัพท์ได้คำว่า “塔宝” มีเสียงอ่านที่คล้ายกับคำว่า “ตะเกา” และใช้คำว่า “岛” แสดงถึงลักษณะของสถานที่ว่าเป็นเกาะ จะเห็นได้ว่าชื่อที่มีการแปลไม่ครบ ไม่มีการแปลหนึ่งพยางค์ คือ คำว่า “ใหญ่” อาจเกิดจากการแปลเพื่อลดคำ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนสามารถจำชื่อได้ง่ายขึ้น

อย่างไรก็ตาม การลดคำอาจทำให้ความหมายและความชัดเจนของชื่อสถานที่ถูกลดทอนลงได้ ดังนั้น การใช้ชื่อแปลที่ครบถ้วนและมีความหมายชัดเจน ผู้วิจัยเห็นว่าควรเดิมคำว่า “雅” ที่มีเสียงอ่านคล้ายคำว่า “ใหญ่” เมื่อเติมแล้วจะได้ชื่อว่า “塔宝雅岛” จะช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและจดจำสถานที่ได้ดียิ่งขึ้น โดยยังคงรักษาความถูกต้องของชื่อเดิมในภาษาไทย เกาะรังใหญ่ “浪艾岛” (Koh Rang Noi , Rang Noi Island) เป็นการแปลแบบผสมผสาน โดยคำว่า “รัง” ใช้อักษรจีน “浪” ที่มีเสียงอ่านคล้ายกับคำว่า “รัง” คำว่า “ใหญ่” ใช้อักษรจีน “艾” มีเสียงอ่านในภาษาจีนคือ “อ้าย” ใช้คำว่า “岛” แสดงถึงลักษณะของสถานที่ว่าเป็นเกาะ เกาะนาคาน้อย “纳卡诺伊” (Koh Naka Noi , Naka Noi Island) เป็นการแปลแบบผสมผสาน โดยคำว่า “纳卡” ที่มีเสียงอ่านคล้ายกับคำว่า “นาคา” “诺伊” เมื่ออ่านออกเสียงทั้งสองพยางค์แล้วจะมีเสียงคล้ายกับคำว่า “น้อย” เป็นการใช้อักษรจีนสองตัวอักษรเพื่อให้มีเสียงอ่านรวมกันออกมาคล้ายกับเสียงในภาษาไทยมากที่สุด และใช้คำว่า “岛” แสดงถึงลักษณะของสถานที่ว่าเป็นเกาะ 1. แหลมสิงห์ “林信” (Laem Sing Beach) 2. แหลมพันวา “攀瓦角” (Cape Panwa) 3. แหลมกา “兰卡” (Laem Ka Beach) 4. แหลมกระติง “兰克拉辛” (Krating Cape) จะเห็นได้ว่ามีการแปลคำว่า “แหลม” แตกต่างกันไปถึงสามแบบ “แหลมสิงห์” มีการใช้อักษรจีนคำว่า “林” แทนเสียงคำว่า “แหลม” และอักษรจีนคำว่า 信 แทนเสียงคำว่า “สิงห์” รวมกัน

จึงมีเสียงอ่านคล้ายกับคำว่า “แหลมสิงห์” เป็นการแปลแบบทับศัพท์ เมื่อนำคำที่แปลมารวมกันจะไม่มี ความหมาย แต่จะคำนึงถึงเสียงอ่านให้คล้ายกับชื่อในภาษาไทยมากที่สุด แหลมพันวา “攀瓦角” เป็น การแปลแบบผสมผสาน “攀瓦” แทนเสียงคำว่า “พันวา” “角” มีความหมายว่า “มุม” หรือ “แหลม” นำมาแทนความหมาย รวมกันจึงเป็น “攀瓦角” แหลมพันวา “แหลมกา” ใช้อักษรจีนคำว่า “兰” แทน คำว่า “แหลม” ซึ่งเป็นที่นิยมที่นำมาแปลคำว่าแหลมมากที่สุด อักษรจีนคำว่า “卡” ใช้แทนเสียงคำว่า “กา” เมื่อรวมกันจึงเป็นการแปลแบบทับศัพท์ แหลมกา “兰卡” “แหลมกระทิง” ใช้อักษรจีนคำว่า “兰” แทนคำว่า “แหลม” ใช้อักษรจีนคำว่า “克拉” เมื่ออ่านรวมกันสองพยางค์แทนเสียงคำว่า “กระ” และใช้คำว่า “辛” แทนเสียงคำว่า “ทิง” รวมกันจึงเป็น “兰克拉辛” “แหลมกระทิง” ส่วนการแปล แบบทับศัพท์ อาทิ 1. อ่าวฉลอง “查龙湾” (Ao Chalong Pier) 2. อ่าวเสน “奥萨内” (Ao Sane Beach) คำว่าอ่าวมีการแปลแตกต่างกัน โดยมีการแปลแบบทับศัพท์และการแปลแบบความหมาย “อ่าว ฉลอง” ใช้อักษรจีนคำว่า “查龙” แทนเสียงคำว่า “ฉลอง” และใช้อักษรจีนคำว่า “湾” ที่มีความหมาย ในภาษาไทยว่า “อ่าว” รวมกันจึงเป็น “查龙湾” เป็นการแปลแบบผสมผสาน “อ่าวเสน” ใช้อักษรจีน คำว่า “奥” แทนเสียงคำว่า “อ่าว” และใช้อักษรจีนคำว่า “萨内” แทนเสียงคำว่า “เสน” รวมกันจึง เป็น “奥萨内” “อ่าวเสน” เป็นการแปลแบบทับศัพท์

จากตารางที่ 2 รายชื่อและการแปลชื่อไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ เกาะลัน ตา 1. 兰达岛 2. 兰达群岛 (Mu Ko Lanta) มีการแปลถึงสองชื่อ 1. 兰达岛 เป็นการแปลแบบ ผสมผสาน โดยใช้อักษรจีนคำว่า “兰达” แทนเสียงคำว่า “ลันตา” และใช้อักษรจีนคำว่า “岛” แทน ความหมายคำว่า “เกาะ” 2. 兰达群岛 เลือกใช้อักษรจีนคำว่า “群岛” มีความหมายว่า “หมู่เกาะ” รวมกันจึงเป็น “兰达群岛” “หมู่เกาะลันตา” หรือที่เรารู้จักกันในชื่อ “เกาะลันตา” อ่าวนาง “奥南” (Ao Nang Beach) ใช้อักษรจีนคำว่า “奥” แทนเสียงคำว่า “อ่าว” และใช้คำว่า “南” ที่มีเสียงอ่าน คล้ายกับคำว่า “นาง” รวมกันจึงเป็น “奥南” อ่าวนาง เป็นการแปลแบบทับศัพท์ ทะเลแหวก 1. 隔海 2. 塔勒瓦克 (Talay Waek, Krabi) ทั้งสองชื่อที่แปลเป็นภาษาจีนมีความแตกต่างในด้านกลวิธีการแปล 1. 隔海 เป็นการแปลแบบความหมาย “隔” มีความหมายว่า “แยก” นำมาแปลแบบความหมายแทน คำว่า “แหวก” และใช้อักษรจีนคำว่า “海” แทนความหมายว่า “ทะเล” รวมกันจึงเป็น “隔海” ทะเล แหวก 2. 塔勒瓦克 เป็นการแปลแบบทับศัพท์ โดยใช้อักษรจีนคำว่า “塔勒” แทนเสียงคำว่า “ทะเล” และใช้อักษรจีนคำว่า “瓦克” เมื่ออ่านออกเสียงทั้งสองพยางค์แล้วจะมีเสียงที่คล้ายกับคำว่า “แหวก” รวมกันจึงเป็น “塔勒瓦克” เกาะพีพีดอน “大皮皮岛” (Jungle Trek Phi Phi Islands) ใช้คำว่า “大”

แทนลักษณะเด่นของเกาะ เกาะพีพีดอน จะมีอีกเกาะที่คู่กันคือ เกาะพีพีเล็ก “小皮皮岛” จึงทำให้การแปลชื่อ “เกาะพีพีดอน” เลือกใช้อักษรจีนคำว่า “大” ที่มีความหมายว่า “ใหญ่” เป็นการแปลลักษณะของเกาะพีพีดอน แทนการแปลคำว่า “ดอน” เพื่อประหยัดคำในการแปล จึงเป็นการแปลแบบการตั้งตามความนิยม

จากตารางที่ 3 รายชื่อและการแปลชื่อไทย-จีนของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา เกาะยวน้อย ถูกแปลเป็นภาษาจีนว่า “阁遥岛” (Koh Yao Noi Island) โดยการใช้การแปลแบบผสมผสาน อย่างไรก็ตาม พบว่าการแปลคำว่า “น้อย” ไม่ถูกแปลในชื่อนี้ เนื่องจากการลดคำในชื่อที่แปล เพราะมีการแปลชื่อคำว่า “阁” แทนเสียงคำว่า “เกาะ” ใช้คำอักษรจีนคำว่า “遥” แทนเสียงคำว่า “ยาว” รวมกันสองพยางค์นี้ จึงแปลว่า “阁遥” “เกาะยาว” เป็นการแปลทับศัพท์ชื่อและใช้คำว่า “岛” ที่มีความหมายว่า “เกาะ” เพื่อแสดงถึงลักษณะสถานที่ว่าเป็นเกาะ เมื่อรวมกันจึงมีเป็นคำว่า “阁遥岛” เกาะยวน้อย การลดคำในการแปลอาจส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนโดยตรง เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเที่ยวด้วยตนเองอาจเข้าใจผิดว่าชื่อของ “เกาะยาว” ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าควรลดคำว่า “阁” และเติมคำว่า “诺” ที่มีเสียงอ่านคล้ายคำว่า “น้อย” เมื่อเติมแล้ว จะได้ว่า “遥诺岛” ซึ่งเป็นการแปลแบบผสมผสานที่ชัดเจน และเหมาะสมมากขึ้น

จากการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทย-จีนในประเทศไทย ควรใช้กลวิธีการแปลแบบผสมผสาน เนื่องจากการแปลแบบผสมผสานของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวควรมีการทับเสียงหรือทับศัพท์และความหมายรวมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Todongtong & Netsombutphol (2019) ที่กล่าวว่า กลวิธีการแปลแบบผสม เป็นหนึ่งในกลวิธีการแปลที่ผู้แปลนำมาใช้แปลชื่อเฉพาะที่เป็นชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในหนังสือ Guide To Thailand ซึ่งเป็นกลวิธีการแปลที่เหมาะสมกับชื่อเฉพาะที่ไม่สามารถใช้กลวิธีการแปลเพียงกลวิธีการแปลเดียวมาแปลความหมายไปยังภาษาปลายทางได้อย่างเหมาะสม การแปลแบบผสมผสานนั้นประกอบไปด้วยการทับศัพท์และการแปลตามความหมาย การแปลทับเสียงหรือทับศัพท์นั้น จะช่วยให้นักท่องเที่ยวชาวจีนได้รู้จักชื่อที่ใกล้เคียงกับชื่อภาษาไทยมากที่สุด และเมื่อแปลชื่อด้วยวิธีการแปลแบบทับศัพท์แล้วควรแปลลักษณะของสถานที่ด้วยการแปลแบบความหมาย ตัวอย่างเช่น เกาะละติง “拉丁岛” คำว่า “ละติง” จะแปลได้ว่า “拉丁” ซึ่งมีเสียงอ่านที่คล้ายกับคำว่า “ละติง” และเติมคำว่า “岛” ที่มีความหมายว่า เกาะเพื่อแสดงลักษณะของสถานที่ว่ามีลักษณะเป็นเกาะ เมื่อรวมกันจึงมีรู้ได้ว่ามีลักษณะเป็นเกาะที่มีชื่อว่า “ละติง” เป็นต้น

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษากรณีการแปลงชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา ที่ได้รับการแปลงชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 79 ชื่อ โดยแบ่งกรณีการแปลงออกเป็น 4 กรณี คือ การแปลทับศัพท์ การแปลความหมาย การแปลผสมผสาน การแปลตามความนิยม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในภาษาไทยมีความหลากหลายในองค์ประกอบทางภาษา

งานวิจัยนี้เสนอแนะแนวทางการแปลงชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน โดยนำแนวคิดการแปลงชื่อเฉพาะมาเป็นกรอบในการวิจัย ซึ่งผู้สนใจด้านการแปลงผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้นำเที่ยว หรือหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่ต้องการแปลงชื่อสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ สามารถนำผลการวิจัยที่ระบุว่า การแปลงชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่ดี ควรใช้วิธีการแปลแบบผสมผสาน เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวชาวจีนสามารถออกเสียง และเข้าใจในลักษณะของสถานที่แห่งนั้นง่ายขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในเชิงวิชาการ โดยเป็นการนำไปใช้อ้างอิงต่อยอดองค์ความรู้ด้านการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนในวงวิชาการไทยในอนาคตได้

ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษากรณีการแปลงชื่อเฉพาะ โดยเฉพาะชื่อสถานที่ท่องเที่ยว เพราะมีผลต่อการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน หากสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทยมีการแปลงชื่อสถานที่ที่เหมาะสม นักท่องเที่ยวจะจดจำ และเข้าใจลักษณะทางกายภาพของสถานที่แห่งนั้นได้ทันทีเมื่อเห็นชื่อที่แปลแล้ว ย่อมช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในความใส่ใจของประเทศเจ้าของบ้าน ดังนั้น ผู้วิจัยที่สนใจแนวทางการแปลงชื่อเฉพาะ สามารถศึกษาในพื้นที่อื่น ๆ ได้ ซึ่งปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเมืองรอง ยังไม่มีการศึกษาวิจัยมากนัก จึงเป็นช่องว่างทางวิชาการที่ผู้วิจัยสามารถนำไปศึกษาต่อได้ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวนำไปใช้ได้ตลอดเวลา

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร นุ่มทอง และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม. (2562). หลักและข้อควรระวังในการแปลจีน-ไทย ไทย-จีน. *วารสารจีนศึกษา*, 12(2), 105-151.
- กรวรรณ พรหมแย้ม. (2565). การศึกษาการแปลงชื่อนานาชาติไทยเป็นภาษาจีน ในเขตเทศบาลนคร เชียงราย. *วารสารจีนศึกษา*, 15(2), 36-73.

- ก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ. (2553). *หลักการแปลไทย-จีน* (พิมพ์ครั้งที่3 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ :
จีนสยาม.
- จรัสศรี จิรภาส. (2562). *การแปลคำเฉพาะไทย-จีน : สภาพปัญหาข้อจำกัดและหลักเกณฑ์การถ่าย
เสียงคำไทยด้วยอักษรจีน*. สถาบันขงจื่อและศูนย์จีนศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จังหวัดกระบี่. (2559, 10 ตุลาคม). *ประชาสัมพันธ์จังหวัดกระบี่*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567
จาก <https://krabi.thailocalink.com/frontpage>.
- จังหวัดพังงา. (ม.ป.ป.). *ประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก
<http://www.phangnga.go.th/>.
- จังหวัดภูเก็ต. (ม.ป.ป.). *ประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก
<https://www.phuket.go.th/webpk/default.php>.
- เพ็ญพรรษา ชัยธีระสุเวท และมณีนญา ศรีหิรัญ. (2562). ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวลำปาง:กลวิธี
ข้อผิดพลาดที่พบในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 39(5),
22-41.
- ภูเทพ ประภากร. (2565). การศึกษาการแปลชื่อสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรี
(ลพบุรี สิงห์บุรี สระบุรี) เป็นภาษาจีน. *วารสารอักษรศาสตร์และไทยศึกษา*, 44(1), 64-78.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *Amazing พังงา - ททท.* สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก
<http://amazingthailand.org.cn/>.
- Jatupornpimon, K. (2014). A translation of Thai tourist attraction names into Chinese.
Journal of the Faculty of Arts, Silpakorn University, 36(1), 226-244.
- Traveloka. (ม.ป.ป.). *สถานที่ท่องเที่ยวกระบี่*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก
<https://www.traveloka.com/th-th/activities/thailand/region/krabi-10000188>.
- Traveloka. (ม.ป.ป.). *สถานที่ท่องเที่ยวภูเก็ต*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก
<https://www.traveloka.com/th-th/activities/thailand/region/phuket-10000077>.
- Todongtong, S., & Netsombutphol, J. (2019). Translation strategies of the tourist
attractions names in Chinese to Thai: A case study to Thailand book.
Phranakhon Rajaphat Research Journal (Humanities and Social Sciences), 14(2), 342-358.

Tuntulakorn, W. (1996). Problems in translating proper nouns. *Humanities Journal*, 4(1), 89-111.

Wang, C, Sittivised, S & Cheewinwilaiporn, D. (2021). A Study on the Chinese Translation of Place Names in Chiang Rai Province, Thailand. *Payap UniverstiyJournal*, 31(1), 48–62.